

vertimod, at det er gaaet aldeles tilbage, men det kommer naturligvis an paa, hvilken Vej det vil gaa; det kommer an paa, om det vil gaa den Vej, at det vil udjevne Uligheden eller om det vil gjøre Uligheden større. Hvis det er dette Sidste, der har været det ærede Mindretals Formaal, er det gaaet fremad, thi det har gjort Uligheden dobbelt saa stor, som den før var, idet det nu har foreslaaet, at de to Femtedele nu skulle vælge den større Halvdel, medens det før kun var een Femtedel, som havde denne Forret. Det ærede Medlem sagde rigtig nok, at de, der ydede det største Bidrag, ogsaa maatte have den større Indflydelse; men idet jeg et Døgn skal gaa ind paa det ærede Medlems Tankegang i den Henseende, vil jeg spørge, om det er Ret, at give dem, der have ydet det største Bidrag, den hele Indflydelse, thi det er dog væsentligt det, man gør, naar man siger til en Femtedel af en Kommunes Behøvere: I maa vælge den større Del af Sogneraadets Medlemmer; derved gjør man det muligt for dem, at tage Beslutninger i alle mulige Sager, som den mindre Del slet ikke kan forandre. Det er at give dem den hele Indflydelse, men ikke at give dem en større Indflydelse end de lavere Bessatte. — Vilde det ærede Mindretal have foretaget nogen Forandring i den Henseende, skulde det dog i det Mindste have nærmet sig det Princip, der ligger i Valgloven, for Kjøbstæderne og have sagt, at den høist bessatte Del kun skulde vælge den mindre Halvdel af Byraadets Medlemmer, deri var der Mening, thi de havde da ikke havt den overveiende eller den hele Indflydelse, men i alt Fald kun en forholdsvis større Indflydelse. For Kjøbstædernes Bedkommende er Forholdet jo endog saaledes, at det ikke er nok, at denne Femtedel har svaret et større Bidrag, men den skal ogsaa have svaret mere end Halvdelen af, hvad Kommunens samtlige Udgifter beløbe sig til; ellers skal der tages saa mange med, at denne Forandring bliver fyldestgjort. Det kunde jeg forstaa var et Fremskridt i Retning af at udjevne Uligheden. Jeg staar nu paa det Standpunkt, at jeg ikke kan indse, det er nødvendigt at vedligeholde denne Forret for de Høistbessatte, og den Tid, da Loven om Valgene til Sog-

neraad og Amtsraad udkom, anses jeg for den alleruheldigste Tid, vi have havt, siden vi fik Grundloven, idet man derved skarpt sondrede imellem Landboere og satte en almindelig Bælgerklasse, hvort Alle skulde vælge med hverandre, ved Siden af en privilegeret Bælgerklasse, som skulde vælge den overveiende Del af Sogneraaderstiftet. Det er en Ulighed, som efter min Mening er aldeles usforvarlig, men fra den er det, man ikke kan komme bort, og det er naturligt nok, at de, som ikke det Princip, at have Forret for deres Medborgere, holde paa den, saa længe de kunne. Vilde man som sagt gaa et Skridt fremad i Lighed- og Frihedsretning, maatte man dog i det Mindste have uddislet Forfjellen, forsaavidt at disse privilegerede Bælgerere ikke skulde have den hele Indflydelse, men at de kun, som det er bestemt i Kjøbstadskommunalloven, maatte vælge den mindre Halvdel. Det er forunderligt, at man, naar man her taler om Valgretten til Sogneraadene og Byraadene eller Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, bestandig kommer til at tale om, at den, der svarer et større Bidrag, ogsaa skal have en større Indflydelse, thi hvem svarer i Virkeligheden det største Bidrag? Er det den, der svarer 20 Rd. eller er det den, der svarer 1 Rd.? Derom kan man slet ikke sige Noget; saa længe man ikke veed, hvor meget de Bedkommende procentvis svare af deres Indtægt eller Formue, kan man ikke sige, at den, der svarer 20 Rd., derfor svarer forholdsvis mere end den Anden. Seg kan ikke indse, at man, fordi en Mand, der f. Ex. har en 40 Gange saa stor Indtægt som en anden Mand, svarer 20 Rd., medens den Anden kun svarer 1 Rd., kan sige at den Første yder en større Del af Skattebyrden; han yder forholdsvis en mindre Del, og dette tror jeg, at man bestandig maa have for Døgn; man maa bessatte efter Skatteønnen. Man er kommen til at tale om, hvorvidt en Kommune kan lignedes med et Interessentsskab eller med et Samfund, men jeg kan ikke anerkjende, at den kan lignedes med nogen af Delene. Jeg kalder Kommunen en Skattefreds, thi de, der bo indenfor dens Omraade, blive tvungne til at betale, hvad enten de ville eller ikke; de kunne ikke friggjøre sig derfor, undta-